

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Cloenda de la 13a edició del projecte educatiu 'Els valors des d'Aldees Infantils SOS: reflexionar, col·laborar i compartir'

Palau del Parlament, 10 de juny de de 2011

La presidenta

Bon dia a tots els nens i nenes de sisè de primària de les escoles Santa Eugènia, de Girona; Palcam, de Barcelona; les Cometes, de Tarragona, i Joan XXIII, de Lleida i a tots els mestres i professors que us acompanyen. Benvinguts al Parlament de Catalunya.

No sé si en cap altra ocasió algun de vosaltres ha estat aquí, amb l'escola o amb els pares? Cap? Tu sí? Molt bé. Doncs el lloc en què sou avui és l'hemicicle, que és on els diputats i les diputades des de fa trenta-un anys debaten les lleis, presenten iniciatives parlamentàries. Abans de discutir-les aquí, les treballen, les elaboren i hi reflexionen, que és un dels valors que avui vosaltres porteu aquí.

Encara que de vegades els diputats i les diputades no es posin d'acord en tot, procuren col·laborar entre ells, que és l'altre valor de què avui també parlareu aquí. I finalment, què fan? Doncs comparteixen la votació d'un projecte de llei que de vegades uns voten a favor, uns altres voten en contra, i altres s'abstenen, però el que fan és compartir la decisió final. Perquè si un projecte de llei es vota, es converteix en llei i l'hem de complir tots, tant si ens agrada com si no ens agrada, perquè això és la democràcia; aquesta és la voluntat de les persones, diputats i diputades, que ens representen a tots. I avui tots vosaltres representeu d'alguna manera aquests diputats i diputades. Heu vingut de Girona, Lleida, Tarragona i Barcelona. Per tant, un altre cop, sigueu benvinguts. Aquest any és la tretzena vegada que se celebra un acte com aquest.

Per a mi és la primera, igual que per a vosaltres. Fins ara jo havia estat diputada, però mai presidenta, i és la primera vegada que rebo uns nens i unes nenes de quatre escoles que vénen a celebrar la cloenda del projecte educatiu 'Els valors des d'Aldees Infantils SOS: reflexionar, col·laborar i compartir'.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Abans de cedir la paraula als vostres representants, el primer que vull fer és agrair al seu president que ja faci tretze anys que celebrem aquest acte i felicitar-lo per la feina que fan. Fa molts anys que molts nens i nenes de primària heu treballat el tema dels valors, i això serveix perquè sapiguen debatre, sapiguen discutir, sapiguen parlar, sapiguen compartir.

I ara, avui, vosaltres ens demostrareu com heu fet aquesta feina durant unes quantes setmanes, i quina és la feina que porteu des de cada una de les vostres escoles.

I sense allargar-me més, i abans de donar-vos la paraula a tots vosaltres, vull cedir-la al senyor Francesc Xavier Martín, president d'Aldees Infantils SOS, agraint-li la feina que fa cada any amb tots vosaltres.

(...)

Ara quan les quatre ponents ja ens han exposat el projecte que han treballat sobre els valors... Quan els diputats i diputades som en aquest hemicicle, i jo sóc aquí, com a presidenta del Parlament, toco un timbre, que ara no tocaré, perquè si ho fes potser vindrien una sèrie de diputats aquí corrents pensant-se que els crido per votar..., però aquí hi tinc una caixeta que hi diu 'timbre', que el pico, se sent una música i tothom ve corrents aquí per votar. Doncs ara aniríem per votar les ponències o els projectes que vosaltres heu exposat avui.

No ho farem, això, perquè no estava preparat per fer-se, però us proposaré el següent. Diré el nom de les quatre ponents, començant per la primera, i a continuació us demanaré un aplaudiment per a cadascuna, com a representant d'una part de Catalunya. Un moment, un moment que ho farem per ordre. Això ho haig de fer així, eh?, i demano una mica de silenci, ordre, que tots els diputats i les diputades estiguin al seu lloc.

Vosaltres, si mireu al davant d'on esteu asseguts, veureu que hi ha uns pius que són de colors. Em sembla que teniu..., el primer de tots no sé si és blanc. Aquest, si el diputat és a l'escó, quan jo dic: "Comença la votació", pica el primer, que vol dir que hi és. Si voten a favor, piquen el verd; a continuació, si voten en contra, piquen el vermell; i si pitgen el groc, vol dir que s'abstenen, és a dir: "No m'agrada ni el sí ni el no". Ho enteneu?

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Ara no ho farem. Jo us ho explico, perquè com que he vist que alguns sembla que teniu vocació política, doncs que sapigueu ja una mica com van les coses... D'acord?

Llavors, primer de tot, jo demanaria un aplaudiment per la Gabriela Costa, de l'Escola Santa Eugènia, de Girona, que ens ha parlat d'una història fantàstica i ens ha fet viatjar, en pocs segons, a Nicaragua. I què ens ha ensenyat aquesta història fantàstica? Ens ha ensenyat a conèixer gent nova, nens i nenes d'altres països, que són en una escola a l'aire lliure i que es posen a col·laborar amb ells. Els ajuden a baixar cadires, a baixar taules, després comparteixen una beguda, i després desapareixen i tornen a ser avui a la classe; avui, no, que som al Parlament de Catalunya. Ara sí que podem aplaudir. Molt bé, vinga.

Normalment no s'aplaudeix aquí, molt poques vegades s'aplaudeix. Fins i tot les persones convidades que vénen, i que són les que s'asseuen allà on són els mestres i alguns pares, aquestes persones a vegades, com que vénen de fora i no han estat mai aquí, i a la millor vénen perquè els interessa molt sentir un projecte que a la millor els afecta, aplaudeixen. I jo aquí he de dir: "No poden aplaudir", "no poden expressar els seus sentiments". Si només ho fan una vegada, faig veure que no ho sento, però, és clar, si a la segona vegada tornen a aplaudir, dic: "Escoltin, no poden aplaudir", i llavors em fan cas, menys una vegada que no em van fer cas i em vaig enfadar, i vaig dir: "Si tornen a aplaudir, hauré de fer alguna altra cosa", però no vaig haver de fer res.

Doncs ara anem al segon projecte. La Inés Maria Calvo, de l'Escola Palcam, de Barcelona, que ens ha llegit una ponència amb un vers preciós, que es diu 'Compartim un somriure'. En aquesta escola a mi em sembla que sortiran grans poetes, perquè està molt bé aquest poema, és molt maco. I m'he quedat amb un trosset d'aquest poema que vull llegir: "Però un somriure no es pot comprar, ni es pot robar. / Un somriure és el millor regal / que produeix molta felicitat." Aplaudim l'Escola Palcam, de Barcelona, que representa tota la demarcació de Barcelona; tots els nens i les nenes, els avis, els pares, les mares, tots. D'acord? Aplaudim-la.

I ara tenim la Raquel Llobera, de l'Escola les Cometes, de Tarragona, que ens ha llegit 'El safari de Llorenç' i ens ha fet, al senyor Martín i a mi, una proposta, sobretot a mi, perquè com que sóc diputada i estic aquí..., una proposta perquè el Parlament pensi en la possibilitat de treballar en un safari català, un safari català que vol dir en la línia dels valors que vosaltres heu treballat, reflexionar, pensar com organitzem aquest safari; qui posem en aquest safari, qui convidem a aquest safari; quins sentiments posem en aquest safari: il·lusió, felicitat, esforç,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

perseverança, treball..., el que heu fet vosaltres en aquest curs; que si al final de curs, si heu fet tot això, bones notes i vacances; i si no heu fet tot això, no dic el què, però ja us ho imagineu, no?

Doncs, assumim aquesta responsabilitat, a veure si els diputats i les diputades tenim prou imaginació i iniciativa per inventar-nos un bon safari català. Un aplaudiment per a tots els nens i les nenes que representen Tarragona. Em sembla que els nens i les nenes de Tarragona han vingut amb una força tremenda.

Ara, finalment, la Bianca Oanna, de l'Escola Joan XXIII, de Lleida, que ens ha llegit un escrit que el títol són els treballs que vosaltres heu fet, que són els valors de reflexionar, compartir i col·laborar, i que els ha explicat molt bé. Jo crec que després de tantes setmanes de treballar, a sobre, amb aquesta ponència, encara tenim més clar què vol dir reflexionar. Vol dir pensar, vol dir donar voltes al cap, però no allò de marejar-te, sinó anar fent que el cap vagi pensant què hem de fer i com hem de treballar, col·laborar amb el nen i la nena del costat, amb el del darrere, amb el de l'escola del davant, i compartir. Avui esteu compartint amb altres escoles la possibilitat que no han tingut molts nens i nenes de Catalunya de ser avui aquí fent de diputats i diputades. I això és molt important. Crec que ho recordareu durant molts anys. I és important que ho compartiu, que ho compartiu amb els vostres pares, amb els vostres germans, amb els amics i amigues que avui no han vingut i que segur que el cap de setmana us trobareu i podreu dir: "Hem estat al Parlament de Catalunya i hem fet de diputats i diputades".

I els de la primera fila podeu dir que esteu asseguts on seu el govern. Sí. La Gabriela..., digues qui seu aquí, digues. (*Remor de veus.*) Alça! I tu, el nen del costat de la Gabriela..., com et dius? Ara mira qui seu al teu seient i digues-ho en veu alta (*se sent: "Joana Ortega i Alemany"*)..., vicepresidenta del govern. I tu, com et dius? Digues qui seu aquí (*se sent: "Andreu Mas-Colell, conseller d'economia i coneixement"*). Alça! Què vol dir conseller d'economia i coneixement? Vol dir el que té els diners del govern de Catalunya per a les escoles, per a la salut, per als avis, per a l'esport, per a la cultura, per a la llengua; és aquest, eh? I, a més, és de coneixement, que vol dir d'universitats, per quan vosaltres sigueu grans i pugueu anar a la universitat. És el conseller d'universitats, que va ser vint-i-cinc anys catedràtic a l'Amèrica del Nord, un dels catedràtics més coneguts en el món, i el tenim aquí i li fan preguntes els diputats. I surt aquí i contesta com vosaltres heu fet.

I ara seguiríem per aquí i seguiríem per allà, i no acabaríem, i a mi em sembla que ara toca acabar aquest acte. I tindreu un refrigeri, que vol dir alguna cosa per

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

beure i alguna cosa per menjar —que em sembla que teniu gana a aquestes hores..., oi? Jo ja he vist els entrepans que han preparat, eh?, ja els he vist, i són aquí a fora.

I ara només voldria acabar dient que no us oblideu d'aquest dia, ni dels mestres i professors que heu tingut. Ja sé que no us oblidareu dels vostres pares, perquè els estimeu molt i heu crescut amb ells, però recordeu sempre que allò que heu après a casa vostra i allò que heu après a l'escola és el bagatge més important que portareu durant tota la vostra vida. És el més important i l'experiència vital més important que tindreu.

Aquest senyor i jo us ho podem dir per experiència: els millors anys de la vostra vida són els primers vint anys, que és quan tothom —i vosaltres, també— vol aprendre-ho tot. No perdeu el temps. L'experiència d'avui és molt important i podeu estar orgullosos d'haver tingut aquesta experiència i d'haver tingut la sort de compartir avui amb nosaltres aquest ple d'Aldees infantils SOS amb una presidenta del Parlament, que també és la primera presidenta del Parlament de Catalunya de tota la història. Sempre havien sigut senyors, sempre.

I això també vol dir que la nostra societat es normalitza democràticament. Som un 50 per cent d'homes i un 50 per cent de dones, i en política també ha de ser així. Per a mi ha sigut un honor i una gran responsabilitat assumir un càrrec com aquest. I quan tinc sessions com la d'avui, encara me'n vaig més contenta a casa, perquè penso que no tan sols faig la feina que em toca fer amb diputats i diputades escollits pel poble de Catalunya, sinó que tinc l'oportunitat de veure, parlar i sentir nens i nenes que sou i sereu el futur del nostre país.

Moltíssimes gràcies.

Ara, com sempre dic, aixequem la sessió.